

РЕШЕНИЕ

№ 2699

гр. София, 21.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **839** по описа за **2017** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение без номер и дата по НАХД № 6648/2014 г. на СРС, НО, 101- ви състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 88403-Ф. от 14.12.2013г., издадено от директора на ТД на Националната агенция за приходите (НАП) -С. за четири на брой нарушения на разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т.1, б. „а“, във вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г., с която на основание чл. 355, ал. 1, от Кодекса за социалното осигуряване (КСО) са наложени четири административни наказания „имуществена санкция“ в общ размер на 2000 лева на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от ТД на НАП – С. с оплакване за неправилност поради нарушение на закона. Излагат се доводи, че СРС неправилно е приел, че административнонаказателната отговорност следва да се приложи по чл. 355, ал. 2 от КСО, а не както е счел наказващият орган по чл. 355, ал. 1 от КСО.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Г. моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди НП.

Ответникът, Л. Б.“ ЕООД не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна, а

решението на СРС неправилно.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 26.06.2013 г. служители на ТД на НАП П., сред които и св. Д. П. К., инспектор по приходите, извършили проверка за спазване на осигурителното законодателство от страна на [фирма] в качеството на осигурител. Резултатите от проверката били отразени в протокол сер. АА 0056167/26.06.2013 г., като били изискани допълнително документи във връзка с проверяваните обстоятелства. От документите било установено, че:

1. Дружеството не подало в Т Д-Н АП-С. декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ за събиране на данни за месец февруари 2013 г. в срок.

Трудовите възнаграждения за месец февруари били начислени/изплатени на 30.06.2013 г. и декларацията следвало да бъде подадена до 25.03.2013 г. за лицата, заети по трудово правоотношение във фирмата - общо 1 лице.

Декларацията образец № 1 била подадена на 1.07.2013 г. Нарушението било открито на 2.07.2016 г. при извършена документална проверка от св. К. в резултат на изисканите при проверката на 26.06.2013 г. документи.

2. Дружеството не подало в ТД-НАП-С. декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ за събиране на данни за месец март 2013 г. в срок.

Трудовите възнаграждения за месец март били начислени/изплатени на 30.06.2013 г. и декларацията следвало да бъде подадена до 25.04.2013 г. за лицата, заети по трудово правоотношение във фирмата - общо 1 лице.

Декларацията образец № 1 била подадена на 1.07.2013 г. Нарушението било открито на 2.07.2016 г. при извършена документална проверка от св. К. в резултат на изисканите при проверката на 26.06.2013 г. документи.

3. Дружеството не подало в ТД-НАП-С. декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ за събиране на данни за месец април 2013 г. в срок.

Трудовите възнаграждения за месец април били начислени/изплатени на 30.06.2013 г. и декларацията следвало да бъде подадена до 25.05.2013 г. за лицата, заети по трудово правоотношение във фирмата - общо 1 лице.

Декларацията образец № 1 била подадена на 1.07.2013 г. Нарушението било открито на 2.07.2016 г. при извършена документална проверка от св. К. в резултат на изисканите при проверката на 26.06.2013 г. документи.

4. Дружеството не подало в ТД-НАП-С. декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ за събиране на данни за месец май 2013 г. в срок.

Трудовите възнаграждения за месец май били начислени/изплатени на 30.06.2013 г. и декларацията следвало да бъде подадена до 25.06.2013 г. за лицата, заети по трудово правоотношение във фирмата - общо 1 лице.

Декларацията образец № 1 била подадена на 1.07.2013 г. Нарушението било открито на 2.07.2016 г. при извършена документална проверка от св. К. в резултат на

изисканите при проверката на 26.06.2013 г. документи.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН, а въз основа на него и процесното НП.

Настоящият съдебен състав напълно споделя доводите на въззивния съд относно наличие на съществено процесуално нарушение допуснато в хода на административнонаказателното производство, обективирано в липса на описана дата и място на извършените нарушения. В. са изводите на въззивния съд, че неправилно наказващият орган е санкционирал [фирма] на основание чл. 355, ал. 1 от КСО. СРС правилно е приел, че посочената в НП квалификация е неправилна, несъответстваща на състава на извършеното нарушение - несъставомерна. Разпоредбата на чл. 5, ал. 4 задължава осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да подават декларации в НАП, за обстоятелствата, посочени в т. 1 и 2 на същата алинея. Нормата на ал. 1, чл. 355 КСО предвижда санкциониране за нарушаване разпоредбата на чл. 5, ал. 4. Разпоредбата на чл. 355, ал. 1 от КСО се явява обща спрямо тази на чл. 355, ал. 2 от КСО, която предвижда конкретни състави на административни нарушения, сред които и неподаване в срок на декларация, с данните по чл. 5, ал. 4 КСО от самоосигуряващо се лице. Разпоредбата на ал. 1 санкционира неподаването на декларация изобщо, а ал. 2 – неспазване на сроковете за подаване на декларации, определени с Наредба № Н-8/29.12.2005 г. като тази разпоредба е специална спрямо общия състав на адм. нарушение. В процесният случай, със значително закъснение, декларациите са подадени като забавянето е следвало да бъде санкционирано по състава на административно нарушение по чл. 355, ал. 2 КСО. Това несъответствие на състава на административно нарушение с изпълнителното деяние, описано в АУАН и в НП, засяга правото на защита на нарушителя, респ. съществено нарушение на административнопроизводствените правила и представлява самостоятелно основание за отмяна на оспореното наказателното постановление. Преквалификация на нарушението, съгласно константната практика на съда е недопустима.

Касационния състав споделя мотивите на СРС, че са допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство, които го правят негодно да ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството. От така описаното в АУАН и НП не става ясно кога е извършено всяко от нарушенията, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т.3 и т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на датата и мястото на извършване на нарушението, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа датата и мястото на извършване на нарушението, фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност – обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат

коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено и датата и мястото където е извършено, така както е посочено в чл. 57, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер и дата по НАХД № 6648 по описа за 2014 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

